

עד:

הדר פרק ששי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ב) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ג) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ד) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ה) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ו) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ז) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ח) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ט) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(י) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]

הנהגות הב"ח

(א) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ב) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ג) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ד) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ה) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ו) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ז) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ח) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(ט) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
(י) [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]

מוסף רש"י

מקום פ"ח. שם אצל
שם [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]
בית [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ] [לעיל ע"ג, כ]

אמר רב ענן שדיה אמר מבואה דיידיא
בית ואחיה משמיה דמר שמואל יתני רב
ענן בר רב נישדיה מן שמע מינה לא קיבלה
מינה לעולם אימא לך קיבלה מינה והבא
חזנא הוא דהוה אכיל נהמא בביתיה ואחיה
ביית בבי כנישתא ואיכות בר אחיה סבר
הקונן וא"ת אפי' יערבו יחד א"ל יו
מוחרין להשתמש במבוי הא אין כאן
אלא חצר אחת של ישראל הפתוחה
למבוי ולא מישתרי בלחי וקורה
לחצות של נכרי לא נכרי לא חשיבא דלא
שמה דירה ו"ל דנזרות הפתח מיהו
יכולין להחירו או נפס ד' או נכ' ^א
פסין משה מכאן ומשה מכאן ועד
למחל' דמסקין דטעמא דרב משום
דאסור לעשות יחד במקום נכרי
ס"ל שפיר דדירת נכרי שמה דירה
לענין לחשב נמים וחצירות פתוחים
למבוי אפי' שאין לרץ בשמש

מעריבין זה עם זה דרך חלונותיהם להוציא כליהם למבוי דרך פתחו
של זה שפתחו למבוי וטעמא מפרש לקמיה: א"ר אבילי חצר.
ישראל ונכרי דרין בה ובמי ישראל אלא כינוי של ישראל זה פתוחות
לחצר ולא נחצר שאסור לערב דרך חלונות להוציא כליהם דרך
כינוי של זה לחצר. להכי נקט חלונות שאין דרך בני אדם לעשות
פתחים גדולים מבית לבית: דאי לא אחר. אף נחצר מאי
מסקין אדעתין דלישתמי חצר ממבוי: נמים וחצירות פתוחים
למבוי. והבא חדא חצר הוא דפתיחה ליה לדירת נכרי לאו שמה
דירה. וכ"ת תרתי ל"ל הא אמרה רב לעיל אין המבוי נכרי כי:

היה
נכרי
אם יש פתחים ביניהן מותר לערב דמרתח הכותי טובא ולא
יזיקו כיון שדרך פתחים יכולין לנא שם ומבוא ר"י רביה דדוקא נקט חלונות דהא משמע דנחלונות שנין בית לבית מיירי מדקאמר
דרך פתחים למבוי דהיינו פתח הבית ופתח החצר דאי נחלונות נחצר אפרי לא היה ליה למימר דרך פתחים אלא דרך פתח
למבוי דליכא פתח החצר והשמה א' דרך פתחים נמי אסור לערב אמאי אקט שפתוחים לבית טפי שפתוחים לחצר אלא ודאי
חלונות דווקא כדפרשית ולכן מיירי שפתוחים לבית טפי משום דבין בית ובית דרך לעשות חלונות כדפירש בקונן' אלא שפתוחים
לחצר אין דרך לעשות חלונות אלא פתחים ונפתחים שרי לערב: הוה אמינא שעמא דרב פשוט דאין מבוי ב' ולפי' זה אין להעמיד
נחצר אחת נכרי ונחצר אחת ישראל דא"כ אפי' מעריבין דרך חלונות להשתמש נמים פתוחים לחצר אין מבוי ו' יתיר בלחי וקורה דאין כאן אלא
חצר אחת של ישראל ועוד דמאי קאמר דדירת נכרי לא שמה דירה אפילו שמה דירה אין מבוי ו' יתיר בלחי וקורה כיון דאין מעריבין
דרך חלונות וליכא נחצר ישראל אלא בית אחד אלא הוה מוקמינן לה במבוי שצידו אחד הרבה חצירות ובתים של נכרי וצידו אחד הרבה
חצירות של ישראל ובכל חצר בית אחד אלא שפתחים דרך חלונות נמים לכל בית שצדו וקמ"ל דאין מבוי זה יתיר בלחי וקורה
משום דדירת נכרי לא שמה דירה וע"י חלונות נמי אין מעריבין אלא להחשיב נמים פתוחים למבוי והא דנקט חלונות לאשמעינן דלא מייבש
אם יש פתחים בין כל בית ובית שנהשכים בבית אחד דאמר רב לעיל וליכא שני נמים לחצר ולא מייבש נמי אם יש עירוב
דרך חלונות שביניהם שאין כאן שני נמים לחצר כיון שאין היחצין לבית החיצון ולא שייך למבוי אלא אפילו עירוב דרך חלונות
דשמה שייך כולו נמים למבוי שיכולים להביא ע"י עירובן חפציהם למבוי ולא משו להו עירוב נמי כד כיון שאין פתחים למבוי
אלא ע"י חלונות ואפילו אם כשם פתח בין בית לבית רחוי לחושבן פתח אחד בלחי חושבן א' חושבן א' חושבן א' חושבן א' חושבן א'
אפילו עירוב נמי לא חשיב נמים פתוחים לחצר כשפתוחים לבית עד שיהיו שני נמים שיהיה פתוחים לחצר וע"י דאם היו פתוחים נמים
זה לזה דרך פתח ע"י עירוב נמי חשיב שני נמים פתוחים לחצר דאפי' דחציהן אין עיקר יציאתה דרך נמים למבוי אלא מל' א' מ"מ ע"י
פתחים ועירובן נחשבים להיות מן המבוי אלא כשאין כי אם חלונות אין נחשבים להיות מן המבוי ע"י עירוב ור"ת פירש מבוי שצידו א' נכרי
וכי' גם לפי זה וההוא חציה אפרי בשאין כי אם חצר אחת נכרי ונחצר אחת ישראל כמו לפי המסקנא וע"י חלונות חשיב שפיר שני נמים פתוחים
לחצר ואין מעריבין דרך חלונות משום דדירת נכרי לא שמה דירה וליכא אלא חצר אחת של ישראל והא דנקט אין מעריבין דרך חלונות ולא
נקט אין מעריבין פתח ואפי' יש הרבה נמים פתוחים לחצר אלא לאשמעינן דאי הוה מבוי שני נדיו ישראל כי האי גוונא שאין כי אם בית
א' נחצר ובית א' פתחו לו דרך חלון נמים וחצירות קרינא ביה וע"ג דלעיל גבי חצירות חשיבין פתוחות זו לזו כחד ולקמן דף ע"ה נמי אמר
שמואל גבי עשרה נמים זה לפנים מזה דלעשרי הו' כולוה כבית שער וטותן הפנימי עירובו ודיו הסם לפי שאין להם פתח אחד לר"ר
ובולם יוצאים דרך פתח אחד אלא הכא שיש להם פתח אחד לר"ר אסור החצר דחשיב נמים וקשה לר"י על פירוש דמאי קאמר א' ^א
מבוא לא דעתא נמים וחצירות כמה אמאי לא ידענא כיון דאין מעריבין דרך חלונות נקט לאשמעינן דאי הוה צידו שני נמי ישראל
דאיכא ב' חצירות ובי' נמים לחצר ע"י עירוב חלונות יתיר בלחי וקורה ולר"י אחי שפיר שפירש דמייירי דאיכא חצירות ובתים דנכרים
וישראלים טובא וע"י דה"א טעמא דרב משום דאין מבוי יתיר בלחי וקורה כי' והוה מפרשין דאיכא טובא חצירות ובתים דנכרים
דישראלים ואין כי אם חצר אחת של ישראל הפתוח למבוי והוא חצר אחת של ישראל הפתוח למבוי זה וקאמר דע"י חלונות שיפתחו
למבוי ולא יושלו לחושבם פתוחות למבוי אלא כפתח גמור ונמהדרא קאמר פ"ת נענין חצר מבוי שצידו אחד נכרי כי' ^א
שמבוי כולו חצירות של ישראל אלא כראש המבוי מל' אחד נכרי ופתחו לר"ר וצדו ישראל כמו כן פתחו לר"ר

(מה) וקאמר דאין מעריבין שכניו של ישראל היושבים בראש המבוי עמו דרך חלונות שביניהם כדי שיוכל
ע"י עירוב להוציא כליו למבוי דאסור לעשות יחד במקום נכרי שהוא יחד עמו ברה"ר ובשאל יערבו עמו
(י) (נכרי) יתחום פתחו לר"ר ר"ר וישיבה פתחו לר"ר חצר חצר נקט לרבותא דאפי' שרוב המבוי מפתח
ביניהם וכ"ש אם שניהם בל' א' זה אלא זה ה"א טעמא דרב כי' והוה מפרש הכי שאלו א' נכרי שכל חצירות
שנמצא מל' אחד נכרים ומל' אחד ישראלים יש בין כל חצירות של ישראל חלונות פתוחות מזו לזו וקאמר דאין
מעריבין יחד דרך חלונות כדי להכניס ולהוציא מתחצרותיהן דרך פתח למבוי דלוחו עירוב לא מייבש
דאין מתיר להן אלא גם המבוי עצמו שהיה מותר לעלות בו לא שמה דירה אלא בל' חצר חצירות
למבוי ולא יושלו לחצירות אחת ואין כאן ב' חצירות למבוי דדירת נכרי לא שמה דירה אלא בל' חצר חצירות
אפי' דפתוחות זו לזו ודלא כפ"ה דלעיל ואין פירוש זה כשיטה שפ' לעיל גבי חצירות דרב ופירוש דלעיל כשיטה נחצר:

רשות הרבים
בית
חצר
בית

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones